ſemꝑ habeat in memoria ſue benedi
ctionis eiſqꝫ de delicatiſſimis ferculis
ſue menſe traſmittat· ¶ Tercio do
cet paclitus mundum arguendū de
iudicio quod videlicet timere nolue
runt· Qꝫ aūt iudiciū dn̄i timendū ſit
ꝓbat ipe dn̄s ita dicens· De iudicio
autē quia princeps huius mūdi iu
dicatus ē· q̄i dicēt· Cū dn̄s ita fortis
ſit et potens ꝙ eciā ipe pn̄ceps mun
di ideſt dyab9 ei reſiſtere nequiuerit
ſed iam iudicatus ſit et cōdēpnatus
q̄ multominꝰ illi qui ſūt ſub principe
mūdi· utpote debiliores reſiſtere nō
poterūt diuine potencie quando vene
rit iudicare fines terre· Vn̄ petrꝰ ij·
ij· ſi deus angelis peccātibus non pe
percit· ſed rudentibus inferni detra
ctos in tartarū tradidit cruciandos
in iudicium reſeruari· nouit dn̄s pi
os de temptacōne eripe· iniquos vero
in diem iudicij reſeruare cruciādos·
Timendū vero ē iudiciū dn̄i ꝓpt̄ tria
Primo quia aduentus eius occultꝰ
erit ut furis et nō preſciet̄· Scd̄o q̄
tunc per ignē omnis pcc̄i materia diſ
ſoluetur· Tercīo quia qui tūc in boā
conuſacōne inuētus nō fuerit puniet̄
Vn̄ petrꝰ ij· iij· adueniet dies dn̄i ut
fur· Ecce primū· in quo celi magno i
petu trāſiēt· elemēta vero calore ſol
uentur· Terra aūt et que in ipa ſūt
exurentur· ecce ſcd̄m Quales igitur
oportet nos eſſe in ſanctis conuerſa
cionibus et pietatibus expectantes
et ꝑparantes aduentū diei· ecce ter
cium· Rogate ergo dn̄m ut ſic ad ex
tremū iudicium preparemur ut tūc
cum electis ſaluari mereamur· Qꝫ
nobis preſtare dignetur ꝛc·

¶ Dn̄ica quinta poſt paſche· S°· xlij·

Exiui a prē et veni in mundū
iterū relinquo mundū ꝛ vado
ad patrem· ¶ Duo ſunt hic notan
da· Primum eſt quare dn̄s in mun
dū venerit· Secundū eſt quare ad
patrem redierit· et licet multe cauſe
poſſint aſſignari quare filius a pa
tre egreſſus venerit in mundū et q̄
re relinquens mundū venit ad prē;
Propt̄ duo tamē venit in mundū· et
ꝓpter duo reuerſus eſt ad patrem·
Venit em̄ in mundū ut nos quomo
do viuere debeamus inſtrueret· Itē
ut nos ab eterna ſeruitute redimēt
De pmo dicit aplūs ad titū ij· appa
ruit gracia dei ſaluatoris noſtri om
ni hoi erudiens nos ut abnegātes
impietatem et ſecularia deſideria ſo
brie et iuſte et pie viuamus in hoc
ſeculo· Doctrina igitur ihū xpi conſi
ſtit in tribus· in ſobrietate· in iuſtici
a ſiue equitate et pietate· Sobrie
tas ꝑut gloſa teſtat̄ ē attēdere cir
ca temetipm̄· Iuſticia ſiue equitas
circa ꝓximū et pietas circa deum
Primo igit̄ ſobrij eſſe debemus· ſed
quid eſt ſobrietas· Sobrietas ē pu
ta ab illecebris vtriuſqꝫ hominis tē
perancia· Sobrietas igitur monet
nos vt oimodam mentis et corpis
fugiamus luxuriā et a gula et ebri
etate nobis caueamus· Secūdo iu
ſti eſſe debemus· iuſticia vero eſt per
quam cōmunitatis gracia tenet̄ et
ſua dignitas cuiqꝫ non denegatur
Monet igitur nos iuſticia ut graci
am omniū ſcd̄m deū teneamus ideſt
nullum indebite vel verbis vel operi
bus ledamus et offendamus et ut

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vnūquēq3 ſcd̄m dignitatē ſibi debitā
tenetemur videlicet prēm ut prēm·
ſacerdotē ut ſacerdotē· militē ut mi
litem et quoſlibet alios ſcd̄m officia
vel ſtatus eꝑorū· Hinc dicit aplūs
ad ro· xiij· Reddite oībus debita cui
tributū tributū· cui timorem timorē
cui honorem honorem· Tercō pieta
tem exequi debemus· Eſt autem pie
tas ut dicit bernardus· Jugis dei
memoria et indefeſſa affectio in amo
rem eius· Et nota ꝙ ipſe dominus ꝓ
catur ut memores ſui eſſe velimus
ita dicens· in treñ· iij· Recordae pau
pertatis et tranſgreſſionis mee ab
ſintij et fellis· tranſgreſſionis ideſt
maxime vilitatis· Hec itaq3 tria in
memoria cordis noſtri iugiter habe
re debemus videlicet dnīcam paup
tatē vilitatem et acerbitatē que paſ
ſus eſt· Vnde eciā reſpōdet ei imedi
ate in treñ· fidelis anima ſic inquiēs
Meōria memor ero ꝛ tabeſcet in me
aīa mea hoc recolens in corde meo
Monet nos eciā ioh̄· in can· j· iij· ut
deū amem9· Filioli mei nō diligam9
verbo neq3 lingua ſupple tm̄· ꝫ ope
et veritate· Omnia eciā elemēta mū
di et cūcta beneficia xp̄i monēt nos
ut dn̄m diligamus· Venit eciā dn̄s
in mūdū ut nos a ptāte dyaboli re
dimēt· Vn̄ pſa· xix· Clamabunt ad
dn̄m a facie tribulantis ꝛ mittet eis
ſaluatorē et ꝓpugnatorē q̄ liberet
eos Itē aplūs ad thi· ij Qui dedit ſe
metipm̄ ꝓ nobis ut nos redimēt ab
oī iniquitate et mūdaēt ſibi ꝓplm̄ ac
ceptabilē ſectatorē bonoꝝ opm̄· Re
dēptori igiť nrō tenemur in duobus
ad minus· Primū ē ut ad ipm̄ ꝑ re

ram pn̄iam reuertamur· Vn̄ pſa·
xliiij· Reuertere ad me qm̄ redemi te
Reūtere· glō· penitēdo· qd̄ ſi feceris ce
lū et terra et oia elementa in ſalute
tua letabūť· Debet igiť quilib3 pecca
fideliter penitere ne ꝑdat in ipo fru
ctus paſſionis dnīce· Scd̄m ē ut in
timas ei grās agamus· Vn̄ ſcribit
ioh̄· in apo· v· ꝙ quatuor aīalia et
xxiiij· ſeniores ceciderūt coram agno
habentes ſinguli citharas et phya
las aureas plenas odoramētoꝝ et
cantabāt canticū nouū dicētes· Dig
nus es dn̄e accipe librū et apire ſig
nacula eius qm̄ occiſus es et rede
miſti nos deo in ſanguine tuo ex oi
tribu et lingua et ꝓplō et nacōne et
feciſti nos deo noſtro regnū et ſacer
dotes et regnabim9 ſup terrā ſub
audi viuenciū· Per quatuor aīalia
et per xxiiij· ſeniores intelliguntur om
nes electi qui iam ſunt vel erunt in
patria qui omnes cū citharis bono
rum opm̄ et cū phialis cordiū ꝑ ſan
ctas affectiones ſuauiter redolenci
um gracias agunt filio dei qui rede
mit eos ꝑ ſanguinē ſuū fuſum in a
ra crucis et qm̄ redēpti tanq̄ reges
et pontifices cum dn̄o regnabunt in
eternū· ¶ Modo ſecūdo loco viden
dum ē quare dn̄s redierit ad prām
et ē dicendum ꝙ ad minus ꝓpē duo
Primū ē ut ſobrijs iuſtis et pijs mā
ſiones delectabiles ꝑpararet· Se
cundū eſt ut pro redēptis deo patri
ſigna vulneꝝ ſuoꝝ cotidie repſentā
ret· De primo dī dn̄s ioh̄· xiiij· Va
do pare vob̄ locū ꝛ ſi abieo et ꝑpara
uero vob̄ locū iteꝝ venio ꝛ accipiā vos
ad meipm̄ ut vbi ſū ego ꝛ vos ſitis·

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et notã q̃ locus electoꝝ erit mũdꝰ
firmus et in oĩ bono repletus· So-
brietas meret̃ mundiciã et claitatẽ·
iusticia firmitatẽ· pietas vero bono
rũ oĩm vbertatẽ· De scd̃o dicit glosa
sup locũ illũ luce xxiiij· Ostendit eis
manus et latus dñs vulneꝝ cicatri
ces seruauit ut prĩ pro nobis suppli
cans quale genus mortis ꝓ hoĩe
ptulit semp ostendat· Hinc eciã dr̃
io· in j· cãt· ij· aduocatũ habeꝰ apd̃
prẽm ihm xp̃m iustũ et ipe ẽ ꝓpicia
cio ꝓ pc̃tis nrĩs· Bonũ ẽ ergo krĩi ut
vulnera ihũ xpi venẽmur et pc̃ta to
tis virib; fugiaꝰ· Conq̃rit̃ eciã dñs
in ps̃· q̃ multi mali xpiaĩ ꝑ pc̃ta tur
pissima et pessimas iniquitates cur
sus recẽtẽ dolorẽ sup dolorẽ vulneꝝ
suoꝝ addiderũt· et certe ad dãpnaci
onẽ ipoꝝ cicatrices vulneꝝ suorũ
oñdet in iudicio· Rogate ergo filiũ dei
qui ad prẽm iã dudũ rediit ut ipo do
nãte sic sobrie et iuste ⁊ pie viuamꝰ
in hoc seculo ut cũ hinc nos migrarẽ
cõtigerit in loco ab ipo ꝑparato reci
pi mereamur· Quod nobis pstaẽ q̃c̃

Ite sermo in rogacionibus· xliij·

Petite ⁊ dabitur vobis· Hic
pĩcipaliter q̃tuor sũt notãda
Primũ ẽ a quo sit petẽdũ· Scd̃m ẽ
qualit̃ sit petẽdũ· Terciũ q̃d sit peten
dũ· Quartũ qñ sit petẽdũ· De pri
mo nota q̃ ab eo ẽ petẽdũ a q̃ cũcta
pcedũt· vñ iaco· i· Oẽ datũ optimũ
et oẽe donũ pfcm̃ de sur· ẽ des· a pa·
lu· apud quẽ non ẽ trans· nec vi· ob
A deo igit̃ q̃ optima dona dare pt ⁊
vult· ẽ petẽdũ· Scd̃o videndũ est
qualit̃ petere debeamus· multi em̃ q̃

ita nõ petũt sicut petere deberẽt· non
accipiũt id quod petũt· vñ iaco· iiij·
Petitis et non accipitis eo q̃ male
petatis· Igit̃ ut dent̃ nobis ea q̃ peti
mus· petere debemus corde ore et ope
Sicut em̃ auis aerẽ petitura nidũ
habet vñ se leuat et ex foramiẽ vel
hostiũ nidi euolat et alas habet q̃
bus volat· sic et orõ nrã pcedere d;
ex nido cordis et euolare ꝑ hostium
oris· Debet eciã volare pẽnis et alis
boni opis· Hee aũt ale pcipue sunt
ieiuniũ et elemosine· Hoc aũt ieiuni
um non solũ consistit in abstinencia
ciboꝝ· sed pocius in abstinẽcia vicio
rũ videlicet rancoris et inuidie· De
orõne ⁊ duabus suis alis scribit au
gustinus in sermone quodã de peni
tencia ita dicens· qui tre orõnẽ· habe
bit alas duas geminas elemosinãs
videlicet· dimittite ⁊ dimittet̃ vobis
Gabriel eciã archãgelus docet q̃ o
porteat orõnẽ hrẽ alas duas v· deli
cet ieiuniũ et eleõsinas· Dixit em̃ to
bie et vxori sue· boã ẽ orõ cũ ieiunio
et eleõsina· Et nõ q̃ oracõ significa
ri potest ꝑ colũbam illã quã noe emi
sit de archa q̃ eciã ramũ oliuũ virẽ
tibus foliis retulit ad archã sicut le
gitur genesis viij· Noe interpretat̃
requiescens et significat spiritũ siue
animam fidelis hominis xpiani qui
requiescere d; in xp̃o· In mundo em̃
pressuras habet anima fidelis hoĩs
In xp̃o vero pacẽ· sicut dr̃ ioh̃· xvi·
Per archã intelligitur cor nostrum·
fenestra arche ẽ os nostrũ· Tũc au
tem columbã ex archa dimittimus
qñ orõnẽ nostrã in celo ad deum di
rigimꝰ que tñ idiget ut hẽat pẽnas xliij

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf